

O slovenskih gimnazijah in njih letošnjih izveštjih.

(Poroča V. B.)

(Dalje.)

Gako sklepam iz poročila novo-ustanovljene puljske gimnazije. Ondi je posloval v preteklem letu na ljubo večini nenemških dijakov (za Nemce je bilo vpisanih med 90 do konca leta preostalimi dijaki samo 11) pripravljavni tečaj (Vorbereitungscurs), s katerim se je prav za prav gimna-

zija puljska pričela; čitati je namreč v letopisu na strani 27.: »Im Schuljahre 1889/90 war die Vorbereitungsclass bereits in Pola und zählte 42 Schüler.« Da je tej pripravnici nemški pouk glavna svrha, to je pri navedenih razmerah povsem naravno; brez nje bi nemška gimnazija v Pulju sploh ne bila možna.

Sv. Alojzij v nebeški slavi.

(Po fotografiji žive slike Marijaniških gojencev.)

— Tudi na goriški gimnaziji je bil nekdanj »pripravljavni razred za učence slovenske narodnosti«; v šolskem letu 1876/7, ko je bil ravnatelj dr. J. Zindler, sedanji nadzornik za srednje šole na Štajerskem in Koroškem, bil je še. Ker utegne čitatelje zanimati dotično slovenski pisano poročilo, naj posnamem iz njega glavne stavke: »Z gimnazijo zvezan je pripravljavni razred za učence slovenske narodnosti.

Namen temu razredu je, da se učenci privadijo nemškemu kot učnemu jeziku na goriških srednjih šolah... Vpisovali se pa bodo le učenci slovenske narodnosti, ki so tretje leto narodne (sic! ne: ljudske!) šole, torej najmanj 9 let dovršili. Toda vpis je le začasen in velja samo za en mesec. Ko preteče mesec dni, zberejo se učitelji razreda in se posvetujejo med seboj, kateri učenci so v materinem jeziku toliko izurjeni, da